

KEVEVÁRA

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben egész évre 9 kor. 60 f., fél évre 4 kor. 80 f., negyed évre 2 kor. 49 f.
Videkre " 10 korona, " 5 korona, " 2 kor. 50 f.
— Egyes szám ára: 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

JAKABFY ERNŐ DR.

Kiadóhivatal, hová az előfizetések és hirdetések is küldendők:

Oberl. uter Róbertné könyvnyomdája, Kevevára.

A lap szellemi részét illető közlemények „KEVEVÁRA”, szerkesztőségére intézendők.

Pályaválasztás.

Ilyentájt egy csomó diák kiveszi részét az isteni szabadságból, mert a tizhónapi iskolaesztendőt felváltja a nagy vakáció, amikor megszűnt minden izgalom, tanulás, fegyelem, félelem és sok egyéb, ami a fiatal-ágot a zabolázatlanságában korlátozza. Igen, a nagy szünet a legboldogabb időszaka az ifjúságnak, legkivált azoknak, kik lelkiismeretesen fogták fel hivatásukat, kötelességtudóan megfeleltek az iskola-kívánta követelményeknek, tanultak, pontosan végeztek el a rájuk rótt feladatot és nem tunyáskodtak. Megérdemli a szorgalmas és hivatását szem előtt tartó diák a vakációt, amikor a kellemes hasznossal egybekapcsolhatja. Pihen, üdül, a test fejlesztése mellett azonban a szellem megfelelő fejlesztéséről sem feledkezik meg. Játás, tornázás, úszás, egyrészt, jó, tudást, értelmet növelő könyvek olvasása másrészt kell, hogy alkossák a diák napi programját. A rest, lomha tanulónak viszont vagy pótol-

nia kell az elmulasztottakat, mert egyik vagy másik tárgyból ismétlő vizsgálatot kell tennie és így a szép vakáció helyett a kinos tanulással kell idejének legnagyobb részét eltöltenie.

Nálunk régi betegség az úrhatnomság, amikor mindenki még a kevésbé tehetősek is urat, diplomás embert akar a fiából nevelni, még akkor is, ha a gyereknek erre a legcsekélyebb hajlandósága sincs. A ki az iskola éveket nem fordítja a komoly tanulásra, aki a későbbi években is, midőn már dönteni kell a pályát illetőleg, nem tanul, immelámmal forgatja a könyveket és csak nogatásra, anszolásra tesz eleget feladatának és aki végül megbukik, az ilyen fiút kár továbbra is kényszeríteni a tanulásra, mikor már elérte azt a kort, hogy vagy a középiskolák felsőbb osztályaiba kerül, vagy ipari pályára lép. Ha nincs kedve, tehetsége és hajlama a tovább tanulásra, kár az oly szülőknél áldozatokat hozni érte, sőt még annak a szülőnek se kell a tovább tanítás.

Hisz amugy is még mindig elég nagy számmal vannak a diploma után törtető, még mindig tultengés van a lateiner pályákra vágyók terén. Pedig elég szomorú statisztikák regélnek arról, hogy hány ügyvéd, orvos, tanár, stb. nyomorog, nem jut kenyérhez, álláshoz és kénytelen végül a rengeteg tanulásra szánt idejét más foglalkozással felcserélni, ha nem akarja szaporítani a koldusok, vagy kegyelemkenyeren élők számát.

Hisz már olyan korban élünk, mikor tultenni kellene magunkat az előítéleten, mikor a munka, a tisztesség, becsületes munka nem szégyen, mikor már nem lenézett az iparos, a kereskedő, sőt ebben a korban nagy szükség van kiváló iparosokra és ügyes kereskedőkre. A kereskedői és ipari pályára igen nagy tekintélynek örvend a külföldön és elsőrendű emberek állanak nagy kereskedelmi és ipari vállalatok élén. Van tekintélyük, befolyásuk és vagyonuk, amit talán a lateiner pályán soha se érték volna el. Végre is meg kell tanulnunk azt, hogy az egész or-

TÁRCA.

—**—

Gyermek. . .

Kis kopottas ruháját összehúzta még jobban a mellén. Az őszi napsgár már csak a hideg fényt hintette rá, amittl sáppadt, fonyadt arcockája még halványabb lett. Mint egy kis szürke veréb, úgy gubbasztott a házelőtli lécán. Fázott egy kicsit, de azért nem akart még bemenni, mert valakit várt: az apját.

Ez volt az egyetlen öröme. Ha elibe futhatott az apjának s vékony kezeskéjével átfonhatta annak edzett, darabos kezét, ha elvehette tőle a szép, fényes, villogó fejstét. Egy kicsit nehéz volt, de igyekezett palástolni s lihegve cipelte az apja után. Ilyenkor kipirult az arca s valami ártatlan büszkeség ömlött el rajta, amikor elgondolta, hogyha megnő éppen ilyen nagy, erős ember lesz ő is, mint az apja.

Úgy bámulta azt a nagy marcona embert, akit a legkülömbnek tartott min-

den ismerőse közt. Kis szívének a melegével rajzolta róla a képeket, a gondolata pedig kalandozott a messze jövőbe, amikor neki is lesz egy épen olyan fejstéje, mint az apjának. . . Majd ha ott lesznek mind a ketten, benne a sötét, titokzatos farengetegben. A fejstéje megvillan az erős karokban s ahova lecsap, repülnek szétforgácsolva a fadarabok. Bizony kemény munka lesz, de a legelső munka a világon.

Legalább ő, a kisebbik Gál, így gondolta el. . . Ott az erdőben olyan nagy a csönd. Csak a galamb bűg s a haraszt zörren meg egy-egy szél fuvásra vagy a madár dalol bele a nagy csendességbe. . . Akkor jönnek ők és hangossá teszik majd az erdőt.

— Milyen jó is lesz az, Istenem, milyen jó! . . .

Neki még nem szabad odamenni, csak az apjával, de úgy is csak vasárnap, amikor nincs iskolája. . . Olyan nehezen is jön el az a nap, pedig neki attól kezdődik s ott végződik az időszakítása.

— Holnap kimegyünk. . . azóta már megérett az alma, tán még a kökény is, hiszen nagy dér volt az éjszaka is. Ha

egy zsebbel haza hozhatna, milyen nagy büszkeség is lenne az. A fiúk irigyelnék érte, Szabó Laczi is hajlandó lenne tán a halfeji bicskáját eladni azért a zsákmányért, mert a multkor még hallani sem akart róla, sőt ki is gunyolta, amikor megemlítette neki, hogy cserélhetnének. . . Ha, majd ezután henczeget úgy vele. . . gondolta magában s lenézett az utca vége felé, hogy vajjon nem mutatkozik e még rajt azóta az apja?

De még nem volt senki. . . Csak a falak mellett ült ott a malomnál két gyermek. Két játszópajtása. . . a Szabó Laczi, meg a szomszédok fia, Péter. . . ott gomboltak a faltővénel.

Felkelt s elindult a pajtásai felé. A gombozásnak verbeli játékos volt, meg a csere ügyet is szerette volna nyélbe ütni. Megállt mellettük s nagy figyelemmel mustárta a vetéseket.

— Nagyon jó vetőd van — hol vetted? . . . kérdezte Szabó Laczit.

— Ugye? . . . mit gondos, mennyi volt? . . . Drága . . .

— Husz gomb? . . .

— Na hiszen! . . . nem kéne? . . .

szág nem állhat csupa diplomás emberből és míg nem lesznek nagy számmal kiváló iparosaink, addig hasztalan várunk arra, hogy olesóiban jussunk az iparcikkékhez, melyeket a külföldiek tartanak kezükben. És nagy és rendes kereskedelem nélkül is hiába várjuk terményeink és termékeink elhelyezését.

Ne csak azon szülők adják az ipari pályára gyermekeiket, kik rosszul vagy egyáltalán nem tanultak, vagy ne ijesztgessék azzal a fiaikat, ha nem tanulnak, iparosnak adják. Kár az ördögöt a falra festeni és kár az ipari pályát mumusnak beállítani, így már a serdülő gyerekekbe is beoltódni fog a kereskedő és iparos iránti iszonya. És ha véletlenül mégis csak iparos vagy kereskedő lesz belőle, saját foglalkozásától fog undorodni. Elképzelhető ezekután, hogy az ilyenmódon lett iparosok mennyire árthatnak, sem mint használnának e két fontos közgazdasági ágazatnak. Az ilyenekből lesznek kontárok és zugkereskedők. Csak rontanak a kereskedelmen és iparon, de nem járulnak hozzá felvirágoztatásukhoz.

Ezért helyesen teszi ama szülő — akár módos vagy nem módos — ha kötelességtudó és tanuló fiát nem épen a diplomás pályára adja, hanem az iparos és kereskedői pályára, mert e pályákon a tudás, az ügyesség, a szakértelem lényegesen elősegíti a gyors és eredményes előmenetelt. Ügyességével, tudásával itt boldogul és nem lesz kénytelen várni, míg

kenyérhez jut. Tekintélyt, pénzt szerrez és nem cserél nem egy diplomás emberrel. Mert az intelligencia nem a diplománál kezdődik, hanem a tisztességnél, becsületességnél, tudásnál, műveltségnél, mely kellekkel rendelkezik sok kereskedő és iparos, viszont van számos diplomás ember, akire nem igen lehetne az intelligens jelzőt használni.

Félre tehát minden balítélettel és isszonnyal, mely a kereskedői és ipari pálya iránt még mindig oly nagy mértékben bennünk él, neveljük igenis fiainkat a kereskedői és ipari pályákra, az igazi kereskedőnek és iparosnak nevelt fiaink soha se fognak azért nekünk szemrehányásokat tenni, sőt hálával lesznek eltelve irántunk, mert boldogságunknak alapját megvetettük. Viszont hány diplomás ember kárhözta az az órát, mikor a tovább tanulásra unsozták és mindenképen lateinert akartak belőle faragni.

Lássák be, hogy kitünő kereskedőkre és iparosokra ép oly nagy szükségünk van, mint kiváló orvosokra, mérnökökre, fiskálisokra, tanárookra és hogy amazok is csak akkor lehetnek elsők, kiválók, ha tanulnak, tudnak és dolgoznak. Amazoknak még az a nagy előnyük is megvan, ha szakitudásuk a komolysággal és józansággal párosul, úgy feltétlen boldogulnak, míg emezek sokszor tisztességes munkájuk, szakitudásuk és iparkodásuk dacára se tudnak boldogulni.

hát negyven?

— Negyven?! . . . Leakarta becsülni . . . de azután eszébe jutott a csereügy. . . a szép halfejű bicska. . . hát csak rámondta:

— Megéri! . . .

Ez a Szabó Laci különben nagy kereskedői szellem volt az osztályukban. Mindent megvett, amit a többi eladóvá tett. Volt is mindene, a különböző nagyságú színes ceruzáktól fel az ágyú-irányzékig, de mindig a legújabb szerzeménye volt előtte a legnagyobb érték. Most a részvétel miatt pirult ki gyönyörűségében az arca.

A kis Gál János pedig csak nézte, nézte a két játékos fiút. Szerette volna ő is, ha beveszik harmadiknak, de nem kérte őket mégsem, mert az apja itt lehet nem-soká. . . Próbált a bicskáról is beszélni, de Szabó Laci ingerülten vágott közbe.

— Hadd el, most ne zavarj vele. . . majd beszélünk még róla máskor. . . majd az iskolában!

Nem akarta elutáni a dolgát, hát elhallgatott! . . . Inkább elkezdett álmodozni. Odaképzelte magát az erdőbe a szép, sugarnívésű, vastag dereku fák közé. A csalitok közt tán még madárfészek is lesz. Tavaly talált egyet, de nem szedte ki, mert nem engedte az apja. Azt mondta, hogy a madár is hasznos állat, mert az pusztítja a fák elenségeit, a sok bogarat,

meg herányót. Azután megsajnálta is azt a madarat. El se röptült, amikor meglátták csak olyan könyörögve, rimánkodva nézett rájuk apró, fekete szemével. Szegényke. . . úgy megijedt. Nem, nem is bántotta volna.

— A madár is olyan, mint az ember fiam — magyarázta az apja, ha az anyamadar elpusztul. . . vége lesz a fiókáinak is, ha meg azokat bántják, akkor meg a szüleik halnak el bánatukban. Hát ne bántsd őket fiam!

Elkezdett sötétedni. Az idő is egyre hűvösebb lett. Valami névtelen ijedtség kezdte megülni a kis Gál János szívét. Még most se jön, gondolta felriadva, amint végig nézett az uton. Máskor már régen otthon volt mindig. Vajjon hová maradt úgy el? Elébe megy. . . A szeglettől végig lehet látni az egész uton. . . gondolta magában. Neki is indult. . . de egyszerre csak egy csoport ember tűnt fel az utca végén. Lassan haladtak. . . Valakit hoztak támogatva négytől is. . .

A gyermek ijedten állott meg. Elkezdett reszketni s amint ismerte, hogy azt hozzák azok, akit ő olyan régen vár, felsikoltott.

— Az apám! . . .

Azt hozták haza fele. Csupa vér volt a ruhája. A karja, amelyekkel a fejszét szokta tartani ott csüngött erőtlenséggel s az ujjai hegyén lecsepegett a vér. Leültötte a

HIREK.

— **Áthelyezés.** A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter Rakovics Zsiván dunabombói áll. isk. tanítót szeptember 1-én kezdődő hatálylyal a kevedobrai (Torontál m.) áll. iskolához helyezte át.

— **Június 8.** Dícsőségesen uralkodó királyunk I. Ferenc József koronázásának évfordulója alkalmával az összes helybeli iskolában iskolai ünnepélyt rendeznek. A templomokban pedig ünnepi misét tartanak az illető hitfelekezetek.

A rom. kath. templomban az ünnepi magyar mise 9 órakor lesz, amelyen az összes hivatalok testületileg szoktak megjeleni. Azonkívül a tanulói ifjúság tanáraik és tanítóik vezetése mellett szintén részt vesz ezen istentiszteleten.

Az elemi iskolai tantesztület a vasárnapot nem akarván a gyermekeknek elrontani, az iskolai ünnepélyt már szombaton délelőtt 8 órakor tartotta meg, amelynek programja a következő volt: 1. Himnusz. Énekelte az ifjúság. 2. Magyar király himnusz. Elmondta Paull Klotild IV. o. tanuló. 3. Alkalmi beszéd. Tartotta Prebek Valéria tanítónő. 4. Jó királyunk sokáig éljen. Elmondta Papp Aranka IV. o. t. 5. Szózat. Énekelte az ifjúság.

— **Egy ipariskolai tanuló kitüntetés.** A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter minden évben kisebb összegeket utalványoztat ki, kiválóbb tanonciskolai növendékek jutalmazására.

Ez évben a miniszter kegye a mi tanonciskolánkat is érte. A rendelkezés úgy szól, hogy a rajzban legkiválóbb előmenetelt és szorgalmat tanusított tanonc 50 korona jutalomban részesüljön. Az iparostanonciskolai tantesztület ezen összeggel való megjutalmazásra egyhangul Kuhn Péter ip. isk. III. o. tanuló ajánlotta, amihez a kir. tanfelügyelőség is hozzájárulva utasította a helybeli kir. adóhivatalt ezen összegnek nyugta ellenében való kifizetésére.

fa. Botorkálva támolyogva haladt az emberek között. Ha meg nem tartják, össze is esik. Az arca ijesztően halvány, szinte viaszsárga.

A gyermek értetlenül nézte a kis csoportot. Kis szívét kegyetlen fájdalom szorította össze, amíg ott bandukolt zokogva utánuk. A lelkébe sötét, szomorú kép rajzolódott bele. A komor ijesztő fa óriások, amint roppanva esnek a földre s kegyetlen haraggal sujtanak a szétterjedő ágak a küzdő, verejtékező emberre, akinek türes kezéből kiesik a fejsze.

Kiváncsi, résztvevő emberek vették őket körül. Suttogva adták tovább a szót arról, a mi történt. A szájalom belefult egy egy sóhajtasba s úgy mentek egyre közelebb közelebb a kicsi házhoz, ahol vártak egy embert, amint fáradtan jön haza a nagy munkából, hogy kerges kezével magához ölelje, akiket szeret.

Szabó Laci is ott haladt a nyomukban. Ott kotorászott egy darabig a holmijai közt, azután előhúzta a halfejű bicskát s a kis siró, zokogó Gál János zsebébe csuszta.

— Nesze, neked szántam János. . . szólt halkán a fiúhoz, míg a szemét neki is előntötte a lassan felszivárgó meleg könny.

Szentes 1911. dec. 30.

Sebestyén Béla.

Ezen jutalmat ma délután adja át Wenner Miklós tanonciskolai igazgató, a felügyelőbizottság tagjainak, a tanestület és tanuló társainak jelenletében.

Ezen átadás ma délután 2 órakor egy kis ünnepegy keretében történik, mely alkalommal június 8-át is megünnepeli a tanonciskola. A program a következő: 1. Himnusz. Éneklés az ifjúság. 2. A magyar nemzet. Szavaltja Janó Vazul ip. III. o. tanuló 3. Alkalmi beszéd. Tartja Wenner Ferenc ip. isk. tanító. 4. Egyszeregy Dialog. Rudnyánszky Gyulától. Előadják Marx Ferenc és Schön József ip. isk. III. o. t. 5. Wenner Miklós igazgató beszéd kíséretében átadja Kuhn Péter tanulónak a jutalmat. 6. Szózat. Éneklés az ifjúság.

= **Hittani vizsgák.** Főtisztelendő Schelling József székelykevei plébános és püspöki kiküldött elnöklelte alatt f. hó 4-én Szerdán reggel 8 órától déli 12 1/2 óráig megtartott a helybeli összes iskolák nevezetesen az elemi, polg. fiú és leány iskolák, róm. kath. hittani vizsgái. A tanulók általában jó eredményt mutattak fel, különösen a polg. leány isk. növendékei, mint már koruknál és egyéb tekintetben is legértelmesebb és intelligensebb tanulók büszke önértékeléssel tüntek ki. Főtisztelendő Schelling József elnök úr az egyes osztályokban megdicsérve a tanulók szorgalmát teljes megelégedését fejezte ki. Berkes József segédlelkésznek is, aki az egész tanévben buzgó tevékenységet fejtett ki, aminek eredménye kellőképpen mutatkozott is. Egyben buzdította a tanulókat az Isten és vallásunk szeretetére, lelkükre kötve az imádság és templomba járást.

= **Kugliverseny.** A helybeli amatőregylet agilis vezetősége tagjainak szórakoztatására ez idén már második kugliversenyt rendezte az elmúlt vasárnap délután. Díj volt két malac, egy nagyobb és egy valamivel kisebb. Az elsőt Bechtold Jakab hadnagya, a másodikat Wenner Ferenc tanító nyerte el.

= **Uj okmány-bélyeg.** 1914. január 1-től kezdve új okmány bélyegeket kerülnek forgalomba a régi jelen formájúak bevonásával. Figyelmeztetjük már most ez uton a közönséget, hogy azon időre, míg a jelen bélyegek érvényesek, ezekből csak a szükséges készletet szerezzék be, nehogy ellenkező esetben a beváltás munkáját az illetékes hivatalokban ok nélkül szaporítsák.

= **Lódijazás Homokoson.** A Temesvármegyei Lótenyésztési Bizottság és a Temesvármegyei Gazdasági Egyesület vasárnap tartotta Gyika Elemér lótenyésztési bizottsági elnök elnöklelte alatt 3-dik és idei utolsó díjazását. A lódijazás reggel 8 órakor kezdődött a község legelőjén és arra Homokos községből, valamint Homokbálványos, Kevevára Nagykárolyfalva és Székelykeve községek összesen 183 lovat hajtottak fel.

A zsűri Gyika Elemér elnöklelte alatt a következő tagokból állott: Fábry Géza főszolgabíró, Jäger Árpád m. kir. ménésári százados, Jakabfy Ernő dr. Csermák Vilmos főmérnök, Wallner Endre m. kir. intéző, Bászeli Elek titkár, Hubert Kornél és Hubert Viktor földbirtokosok, Szeberényi Jenő m. kir. mérnök, Petry Zsigmond kincstári telepezelő, Szalai Péter m. kir. honvéd állatorvos, Ajáti Sándor községi állatorvos, Széchy Ákos dr. állatbiztosítási tisztviselő, Kecskeméty Gyula és Manhercz Károly községi jegyzők,

Tracht Ferenc földbirtokos és Rézsa Atanász közjegyző bíró,

A díjazáson összesen 995 korona lett kiosztva és pedig anyakancáknál 650 korona, a csikókancáknál 345 korona, melyhez a földművelésügyi miniszter, Temesvármegye, a Temesvármegyei Gazdasági Egyesület, Kevevára, Homokos és Székelykeve 50—50 koronával járultak hozzá. A díjazás után a község tanácstermében élénk érdeklődés mellett Széchy Ákos dr. az állatbiztosító szövetkezetekről tartott igen tanulságos előadást. A díjak kiosztása előtt Gyika Elemér elnök buzdító szavak kíséretében figyelmeztette a tenyésztőket, hogy a díjazott kancákat ne adják el, hanem igyekezzenek azok után minél több csikót felnevelni. Egyben hivatkozva a földművelési miniszter rendeletére, kijelentette, hogy a három éves díjazott kancák tulajdonosainak az idén csak a díj fele lesz kifizetve és a másik fele csak a jövő évben, de csak akkor, ha a kancák birtokukban marad és jó kondícióban találhatók.

A díjazás után déli tizenkét órakor a vendégek tiszteletére hetvenöt teritékes bankettet rendezett a község előjárósága, melyen pohárköszöntőket mondtak: Kecskeméty Gyula községi jegyző Gyika Elemér elnökre és a Vármegyei Gazdasági Egyesület vezetőségére, Gyika Elemér elnök a lótenyésztőkre, Kecskeméty Gyula községi jegyző a járási főszolgabíróra, Fábry Géza főszolgabíró a lótenyésztő bizottság elnökére és a gazdasági egyesületre. A rendezés körül sokat fáradozott a község előjárósága, kik közül különösen Kecskeméty Gyula községi jegyző végzett dicséretre méltó munkát.

Népiskolai majális.

„Végre megtörtént a rég várt viszontlátás, volt köszönet benne s volt is istenáldás!“

Igy sóhajtanak fel — Petőfi szaván — az örömtől duzzadó kebelrel a helybeli népiskola tanulói, mert a majálisuk — tekintettel az időjárás kedvezőségére, az eső, szél, zúnyog és egyéb kellemetlen látogató zavarásának szünetelésére, az örvendő gyermek-sereg és vendégközönség egyre fokozódó jövedvére — konstatáljuk, hogy igazán gyönyörűen sikerült.

Lássuk már most részleteiben is ezen napnak jelentőségét és szokásos lefolyását itt Kevevárán.

A miniszterileg elrendelt fák és madarak napját, melyre a rendelet szerint a tanulóknak külön szűn - napot kellene engedélyezni, a tanítótestület — a közelítő vizsgák és a szorgalmi időnek már amúgy is eléggé megcsökkentett voltára való tekintettel a majálissal kapcsolta össze. Azt láttuk, hogy ezen logikus összekapcsolás által kifizető célját el is érte.

No de nem akarunk hivatalos fejtegetésekbe bocsátkozni, hanem visszatérünk a honnan elindultunk.

Jött a viszontlátás! Viszontláthatta az ujongó gyermek-sereg a tavasz díszében és pompájában mosolygó szép „kiserdőt“, ligeteivel és bokraival, fáival és apró csicsergő lakóival, a melyeket utoljára jölehet csak egy évvel ezelőtt látott, s a melyekről könyveskéjéből és tanítója ajkairól annyi sok szép ismertetést szerzett.

Viszontláthatja és velük örvendve köszönti a tavaszt.

Mindeme megújuló gyönyörűség, a természet nagyságának eme csodálata, bá-

jolata e nagyszerű összhangzatnak — a harmatos fűszálltól a sudár jegenye koronájáig — a mindentudó hatalmát a gyermek előtt mindinkább megvilágítják és oly közel hozzák az ő értelmi világához, hogy ennek hatása alatt nem lesz nehéz, a gyermek zsenge fogékony lelkébe a szeretett és hála érzelmét belevarázsolni.

Ily irányban és értelemben rendezte a népisk. tanítótestület, igazgatójával az élén, a fák és madarak napját.

Szombaton május hó 31-én délelőtt a tanítók osztályaikban megmagyarázták a nap jelentőségét, kiterjeszkedvén a szükségesebb tudnivalókra (faültetés, fanevelés, madarak fészkelése és a hazai hasznos madarak ismerésére és kimelésére ezek után utasítást adott a gyermekeknek a délutáni majálisi kirándulásra.

Délután fél kettőre volt az összejövetel. Gyülekezési hely, a sarki iskolai udvar, honnan a kb. 800-ra menő gyermek-sereg, az isk. nemzeti-zászlók kiosztása és éljenzések után, az igazgató és a tanítótestület vezetésével mellett a helybeli Schwall-féle rezesbanda rázendítésével, a zászlókat magasan lobogtatva, a népara-dattól hőmpolygó utcán megindult a „kiserdő“ felé.

A díszes és meghatóan impozáns menetnek temérdek bámolója volt. Az egész uton végig hol a zenének harsogása, hol pedig az éltető felkiáltások szöli-tották életre a szonyadozó benntartózkodókat.

A menet egyre éltette igazgatóját és tanítóit. Nincsen szó, mely kifejezné azon büszkeséget, örömet és boldogságot, amelyet érez a gyermek e napon, a mely tisztán neki, az ő tiszteletére és a hozzája hasonló kedves kis énekes barátai — a madarak — tiszteletére van rendezve.

Megtanulja a gyermek érezni e napon, hogy ő reá is mily sok van bízva, hogy ő is számot tevő tagja már az emberiségnek, kitől ugyan fizikailag kevés haszon remélhető, de szellemileg annál több.

Megtanulja szeretni a madarakat, vonzódkik hozzájuk mint önmagához hasonló apró, de szellemesen csicsergő énekes barátaihoz.

Ez kell a gyermekeknek! Ily értelemben kell fejleszteni az ő lelki világát, erősíteni hitét a természet szemlélete kapcsán és szeretet megrendíthetlenné és mihihatatlanná fokozni.

Ez alapon munkálkodott a tanítótestület az idén is, hogy a reája bízott zsenge és sérdülő nemzedék szívébe vessék a fák és madarak iránti kíméletet és szeretetet: ugyan erre kérjük a jövőben is.

Ezen az alapon tartotta meg nagy hatása beszédet tanulóinkhoz — a himnusz eléneklése után a „kiserdőben“ — a fákról és madarakról, a mi szeretve tisztelt „örög paedagógusunk“: Wenner Miklós.

Itt fejtette ki szép szavakkal s gyermeki nyelven, a tiszta kék ég alatt, azon pompát és harmóniát, a mely a fa és a madár között uralg; a ketőtől az emberiségre nézve szükségessé és egymásra utatná mondja.

Kifejezi azon jóérzést boldogságot, a melyet a madár énekevel, a fa pedig gyümölcsével és télen melegítő hatásával az emberiségnek szerez. „Szeressétek és kíméljétek tehát a fákat és madarakat!“ Ezen buzdítással fejezze be beszédét, melyre egy hatalmas éljen következett és a gyermekek szöszözlottak.

3749/913 tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kevevárai kir. bíróság mint tkvi hatóság a Bajavidéki takarékpénztár r. t. javára 750 k.o. tőke és jár. erejéig és még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881 évi LX. t. cz. 144 és 187 § és az XLI. t. cz. 27 §-ai alapján és 146 §-a értelmében Novákov Zsiva homokosi lakós ellen a fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő Homokos község 252 sz. betétben felveit:

A 1. 292 hrsz. Kert a beltelekben 302 n.-öl és 293 hrsz. Ház 782 ösz. a udvarral a beltelekben 506 n.-öl 1881 kor. becsárban, mint az utóajánlattevő által ígért összegben az árverést Mayer Károly homokosi lakós utóajánlata következtében elrende'l, és ezt valamint ennek feltételeit ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árvers Homokos község házánál 1913 évi június hó 24 napjának d. e. 9 órákor fog megtartatni jelen árverési feltételek mellett melyek ugy a tkvi hivatalban mint Homokos község házánál a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők.

1. A kikiáltási ár az utóajánlati összeg.
2. Az ingatlanok a kikiáltási áron alul nem íognak eladatni.

3. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban letenni.

4. Az utóajánlattevő az árverésnél meg nem jelenik.

5. Ha az árverésen az utóajánlatnál nagyobb ígélet nem tétetik az ingatlanok az utóajánlattevő által megvettnék nyilváníttatnak.

6. A legtöbbet ígérő illetve vevő köteles nyomban a bánatpénzt az általa ígért megfelelő vagyis 10 %-ra kiegészíteni ha eme kötelezettségének eleget nem tesz a ígéréte figyelmen kívül hagyásával és kizárásával az árverés nyomban folytatódik.

7. Az újabb árverés költségeit a vevő köteles fizetni az ígért vételáron felül.

8. Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkerésétől számított 15 nap alatt a másodikat ugyaneznaptól számított 45 nap alatt mindenegyes vételári részlet az árverés napjától járó 5% kamatokkal együtt a kevevárai kir. adóhivatalnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletben számíttatik be.

Keveváran 1913 évi május. hó 3-án
Hajdu s. k. kir. jbiró.

A kiadmány hitelélül:
Dinusz János, kir. telegkönyvvezető

695/1913 végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a fehértemplomi kir. törvényszéknek 3457 p. 1913 évi számú végzése következtében Dr. Rédiger Aladár kevevárai ügyvéd által képviselt Biró Lajos székelykevei lakósok ellen 817. K. s jár. erejéig 1913 évi április hó 7-én foganásított kielégítés végrehajtás utján

le és felülfoglalt és 650 kor. becstlt következő ingóságok, u. m. 2 ló nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kevevárai kir. járásbíróság 1913 ik évi V. 146/6 számú végzése folytán 817 kor. tőkekövetelés, ennek 1913 évi január hó 23 napjától járó 6 % os kamatai, 1/3 % váltódíj és eddig öszs. 314 K. 21 f. bíróilag már megállapított költségek erejéig Kevevárai község. leendő megtartására 1913 évi június hó 14-ik napjának d. u. 5 órája határidőül kítűzetik és ahhoz a venni szándékozó hzennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881 év

LX. t. cz. 107 és 108 § ai értelmében kéz, pénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alól is elfognakadat Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azok kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t.-c. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kevevára 1913 évi jun. hó 3 -én.

Orsó János kir. bir. végreha

VASUTI MENETREND.

Oda			Versecz-Kevevára.			Vissza		
Vv.	Szv.	Vv.		Szv.	Szv.	Vv.		
5614	5602	5612		5601	5603	5611		
I.—III.	I.—III.	I.—III.		I.—III.	I.—III.	I.—III.		
—	8 ⁰⁵ 10 ¹⁵	8 ²⁵	ind. Budapesti nyugati p. u.	7 ⁴⁵	6 ³⁵ 11 ⁰⁰	7 ¹⁵	érk.	
—	6 ⁰⁴	2 ³⁰	ind. Temesvár - Józsefváros	9 ¹⁰	12 ¹²	8 ²⁵	érk.	
5 ⁰⁰	8 ³⁵	6 ⁰³	ind. Versecz (vend.	6 ⁴⁸	9 ¹⁴	5 ⁰³	érk.	
5 ¹⁷	8 ⁰⁴	6 ²⁸	Temesvajkócz	6 ³¹	9 ¹⁷	4 ⁴⁷		
5 ²⁹	9 ⁰⁹	6 ⁴¹	Homokszil	6 ²⁰	9 ⁰⁶	4 ³⁶		
5 ³⁶	9 ³⁵	7 ⁰⁸	Temesmiklós	6 ⁰³	8 ⁴⁸	4 ²⁰		
6 ⁰⁹	9 ⁴⁷	7 ²⁴	Nagykárolyfalva	5 ⁴⁴	8 ²⁹	4 ⁰³		
6 ²²	10 ⁰⁰	7 ³⁹	érk. Alibunár	5 ³²	8 ¹⁷	3 ⁵¹	ind.	
—	—	—	érk. Torontálszécsány.	—	—	—	érk.	
—	8 ⁰⁰	—	ind. ind.	—	—	—	ind.	
6 ²⁵	10 ²⁰	7 ⁴⁰	ind. Alibunár	5 ³¹	8 ¹⁶	3 ⁴¹	érk.	
6 ⁴¹	10 ³⁸	8 ⁰⁰	érk. Petre	5 ¹⁵	8 ⁰⁰	3 ²⁵	ind.	
8 ⁰²	12 ¹⁹	9 ²²	érk. Pancsova	3 ⁴⁴	6 ²⁸	1 ³⁵	ind.	
—	10 ⁵⁸	8 ¹⁵	ind. Petre	5 ⁰⁰	—	3 ⁰⁵	érk.	
—	11 ²¹	8 ⁴¹	Leánykút.	4 ³⁹	—	2 ⁴⁴		
—	11 ⁵⁵	9 ¹⁷	Homokos-Deliblát.	4 ¹¹	—	2 ¹⁶		
—	12 ¹⁷	9 ⁴²	Homokbálványos	3 ³⁸	—	1 ³⁸		
—	12 ³⁵	10 ⁰²	érk. Kevevára.	3 ¹⁸	—	1 ¹⁵	ind.	

Parfumerie „Hez“ illatszertár.

Háztartási, kozmetikai és kötszerészeti cikkek nagy raktára. Nagyban és kicsinyban.
Budapest, VIII. Losonci utca 13.

Reklámunk óriási eredménye.

Újabb reklámakcióra ösztönöz, melynek nyomán tisztelt közönségünknek még nagyobb és szembeszökőbb előnyöket biztosítunk.

Újabb előnyajánlatunk:

1 csoport 2 korona 50 fillér (19 darab.)

1 drb. üvegtégely francia arc- és kézfinomító, 1 drb. francia szappan (bármely illatban.) 1 üveg francia parfüm (bármely illatban.) 1 üveg francia brillantin (bármely illatban.) 1 könyv (60 lap) angol pouderpapir. 1 drb. Heider-féle fogpor 1 drb. francia fogkefe (csontnyélall.) 1 csomag amerikai Shampoo hajmosópor. 1 üveg valódi Johann Mária Farina kölniviz. 10 drb. szekrény- és ruhaillatosító (francia Sachet-lap.)

Összesen 19 darab 2 korona 50 fillérért.

Portó 50 fillér. (Lehet bélyegeken is). Ha fenti cikkek a hirdetésnek meg nem felelnek, a pénzt vissza adjuk. — Szállítások naponta eszközöltetnek. Tizenhat oldalos illatszertár és háztartási értesítőnk kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

3993.913 ttkvi szám,

Árverési hirdetés és feltételek.

A kir. bíróság mint ttkv. hatóság Dr. Frankl Sándor végrehajlatonak Ninkov Mihály temesszigeti lakós végrehajtást szenvedett ellen 386 kor. 40 f. tőke, ennek 1912 március 20 től járó 6% kamata 82 kor. 20 f. eddigi ezuttal 20 kor. 30 f. -ben megállapított valamint a még felmerülő költségek, nemkülönben a csatlakozás kimondásával Brewald Teréz javára 40 kor. tőke, ennek 1908 november 8-tól járó 6% kamata és 22 kor. 20 f. költség; Cvetkov Vitályos javára 292 kor. tőke, ennek 1912 április 1-től járó 6% kamata és 56 k. 20 f. költség; Paull János javára 1369 kor. 50 f. tőke, ennek 1912 március 1-től járó 6% kamata és 110 kor. 20 fill. költség; Lazarovics János javára 13 kor. 60 f. tőke, ennek 1912 augusztus 1-től járó 5% kamata és 7 kor. 24 f. költség; Janikies Sebő javára 20 k. tőke, ennek 1912 október 4-től járó 6% kamata és 22 kor. 80 f. költség kielégítése végett az 1881. évi KX. t.-c. 144 és 146 §-ai alapján az alább körüirt ingatlanokra az árverést elrendeli és ennek feltételeit a következőkben teszi közzé:

1. Árverés alá bocsájtának a fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő Temessziget község 316 sz. betétben foglalt következő ingatlanok. A I. 64 hrsz. Ház 187 özs az udvarial a beltelekben 147 n.-öl és 65 hrsz. Kert a beltelekben 563 n.-öl 348 kor. A II. 2057 hrsz. legelő 404 n.-öl 2058 hrsz. Rét 382 n.-öl 2059 Szántó 992 n.-öl 2050 hrsz. Rét 1328 özs és 2090,1 hrsz. Rét 1488 n.-öl a Verbica dűlőben 102 kor. A † 668 hrsz. Szántó a Vgrade dűlőben 345 n.-öl 21 kor. A † 669 hrsz. Szántó a Vgrade dűlőben 384 n.-öl 24 kor. A † 922 hrsz. Szántó a II. Flur dűlőben 1295 n.-öl 70 kor. A † 79 hrsz. Szántó a II Flur dűlőben 1 hold 2 n.-öl 96 kor. A † 1308 hrsz. Szántó Az I Flur dűlőben 963 n.-öl 83 kor. A † 1451/1 hrsz. Szántó az I Flur dűlőben 1 hold 923 n.-öl 92 kor. A † 1856 hrsz. Szántó a Zsarkovac dűlőben 1 hold 233 n.-öl 70 kor. és 2010/2 hrsz. Szántó Jerbica dűlőben 141 n.-öl 05 kor. becsárban.

2. Ezen nyilvános árverés Temessziget község házájánál 1913 évi auguszt. hó 4-ik napjának d. e. 10 órákor fog megtartatni jelen árverési feltételek mellett, melyek úgy a ttkvi hivatalban mint Temessziget község házájánál a hivatalos órák alatt bárki árverés által megtekinthetők.

3. A kikiáltási ár a becsár

4. Ezen nyilvános árverésen a fenti ingatlanok kikiáltási áron alul is elfognak adatni, azonban a fenti ingatlanok közül az 1765 és 1766 hrsz. a felvett ingatlanok a kikiáltási ár felénél a többi ingatlanok pedig a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem fognak eladatni.

5. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10°/_o-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez leténi.

6. A legtöbbet ígérő illetve vevő köteles nyomban a bánatpénzt az általa ígért ár megfelelő vagyis 10°/_o-ra kiegészíteni ha eme kötelezettségének eleget nem tesz ígérete figyelmen kívül hagyásával és kizárásával a árverés nyomban folytatódik.

Vevő köteles a vételárát 2 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után számított 15 nap

alatt a másodikat ugyanazon naptól számított 45 nap alatt mindenegyes vételári részlet után az árverés napjától járó 5% kamatokkal együtt a kevevárai kir. adóhivatalnál lefizetni.

7. Vevő köteles az eladott ingatlant terhelő és az árverés napjától esedékes adókat és illetekeket viselni és az ingatlan birtokába az árverés jogerőre emelkedésekor lép.

8. A tulajdonjog a vételár és kamatainak teljes lefizetése után jogerőre javára hivatalból bekebelezettni.

Keveváran 1913 évi máj. hó 12 - án.

Hajdú s. k. kir. albiró.

A kiadmány hitelül.

Dinusz János, kir. telekkönyvvezető.

600 és 642/1913. végr. szám.

Árverési hirdetés

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a fehértemplomi kir. törvényszéknek 8295/1913 p. sz. illetve a nagybecskereki kir. járásbírósnak Sp I. 673/1912 számú végzése következtében Dr. Rédigér Aladár kevevárai illetve Dr. Borsódi Lajos nagybecskereki lakós ügyvéggel által képviselt Brock Illés és fia - czég illetve Első nagybecskereki szeszfőzde és finomító, Lukács és társai bej - czég javára homokbálványosi lakások ellen 356 kor. 63 fill. illetve 40 kor 45 fill. s jár. erejéig 1923 évi május hó 7 - től illetve május hó 8 án foganasított kielégítési végrehajtás útján le és felülfozlalt és 2120 koronára becsülri következő, ingóságok u. m. lovak, juhok, tehén és hordók nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a kevevárai kir. járásbírósnak 1913 - ik évi V. 505/1 illetve 491/1 számú végzése folytán 356 kor. 63 fill. tőkekövetelés ennek 1913 évi április hó 16 től járó 6 % os váltódíj és eddig összesen 94 kor. 41 fill - ben bíróilag már megállapított költségek erejéig ugy. 40 kor 45 fill. tőke, ennek 1913 évi május hó 15 - től járó 5 % os kamata és 29 kor. 71 fill. már megállapított költségek alpe res homokbálványosi lakásán leendő megtartására 1913 évi június hó 18 napjának délután 3 órája határidőül kiltüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak, meg hogy az érintett ingóságok az 1881: LX, t. c. 107 és 108 - ai értelmében kézpénz' fizetés mellet. a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfozlalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kevevára 1913. június hó 4 - ik napján.

Orsö János kir. jbir. végr.

Vilány világítás-hoz
szükséges függő és fali lámpák
valamint az összes idevágó
cikkek kaphatók
BEHR HUGO üzletében.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Міжшкольній конкурс

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Міжшкольній конкурс

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100